

EL PONT CABRADÍS

Pel camí dels cints. Retorn pel marge de l'Aigua de Valls.

Distància	10 km
Desnivell acumulat	610 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	24 de juliol de 2016
Cartografia	Ed. Alpina. Vall de Lord/Port del Comte. (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=14153912

El Pont Cabradís o Quebradís és una meravella geològica de primer ordre. El riu de Gósol s'engorja en travessar el congost entre les serres del Verd i d'Ensija. En la part més profunda i abrupte de la afrau, passa per dins d'un llarg pont natural. Envoltat d'altíssimes cingleres de conglomerat, salta i s'entolla ens un grogs on adquireix un to turquesa bellíssim. Pren el nom d'Aigua de Valls en entrar al terme d'aquest poble, un dels set que conformen el municipi de Guixers al Solsonès. Finalment desguassa al riu Cardener, al pantà de la Llosa del Cavall.

Un entorn natural espectacular malmès en part, aigües avall, per l'aprofitament hidroelèctric.

En aquestes contrades a cavall entre el Berguedà i el Solsonès, els rius s'anomenen pròpiament "aigua" —Aigua de la Corba, Aigua de Valls, Aigua de Llinars, que més endavant rep el nom d'Aigua d'Ora— els cingles "cints" i les feixes que els solquen "rues".

És un indret força concorregut, especialment a l'estiu. Podem accedir-hi des del Berguedà per Feners, seguint el GR 107. Un camí hi mena des del Coll de Castellar, entre el Molí de Güell i Bonner. Pel del Solsonès el més habitual és anar-hi seguint el curs del riu, bé des del nucli de Valls o bé des de la Bauma de les Pintes, retornant pel mateix camí. Aquest itinerari, partint d'aquesta balma, hi arriba per la ruta dels cints i retorna pel riu.

L'itinerari és senyalitzat. Trobarem indicacions a les principals cruïlles i diversos penells explicatius sobre flora, fauna i orografia de l'entorn. Si bé el camí de pujada té trams pocs fressats i la senyalització de continuïtat, a base d'estaques, és més aviat escassa, les fites treuen de qualsevol dubte. A partir de la Torre de la Corriu el camí ja és molt fressat.

És un itinerari fàcil, tot i que en més d'un punt ens caldrà ajudar-nos amb les mans. Però tots els passos que podrien resultar delicats, especialment en cas de mullena, estan protegits amb passamans. És també molt ombrívol, pel que es pot realitzar en ple estiu.

El proposem en el sentit de les busques. D'aquesta forma superem els pendents més forts, entre la Torre i el Pont Cabradís, de baixada. Tot i que es ben factible fer-lo a l'inrevés.

Nota: hi ha força discrepàncies entre els topònims del mapa excursionista i el de l'ICGC, amb algun error conceptual en aquest darrer que, fins i tot, s'ha traslladat als penells explicatius de l'itinerari (per exemple "cims" per "cints").

Accés

Entre els punts quilomètrics 20 i 21 de la LV-4241 de Berga a Sant Llorenç de Morunys, prenem la carretera que puja a Sisquer (Xisquer) i Montcalb (Montcaub). A la mateixa cruïlla ja trobem indicacions al Pont Cabradís. Al cap de sis quilòmetres, més amunt de Sisquer, la deixem per una pista a mà esquerra, apta per a tota mena de vehicles, en direcció al Molí de la Corriu i al Pont Cabradís, entre altres.

Als quatre quilòmetres i mig, quan fa un gir de 180°, som al costat de la resclosa de la Bauma de les Pintes.

Bauma de les Pintes (990m)

Hi ha una resclosa de captació per la central del Molí de la Corriu. La bauma pròpiament és uns metres més amunt. Ampli espai per aparcament.

Seguim la pista (S) pel marge esquerre del riu fins atènyer l'edifici de la central hidroelèctrica. Per un pontarró passem a l'altra riba, on hi ha el molí.

Molí de la Corriu (915m)

Edifici restaurat, habitat ocasionalment, després de passar uns anys abandonat. Anys ha, era el punt de confluència dels masos de la contrada. Té tres ulls, un per cada carcabà, amb dos rodets horitzontals i un de vertical.

Hi ha diversos pals indicadors.

Revoltem per sobre l'edifici on prenem un corriol (W) pel marge esquerre de la Rasa de l'Horta (o Torrent de la Corriu). Més amunt creuem a l'altre marge (senyalitzat per una estaca) i, camí enllà, sortim sobre una pista que seguim pocs metres, quan tornem a creuar el torrent i, a la bifurcació, anem a l'esquerra (senyalitzat per una altra estaca). Més amunt una gran fita ens assenyala el camí de la Torre, a mà dreta.

En tot aquest tram de pujada, molt ombrívol, hi predomina la pineda.

Torre de la Corriu (1195m)

Envoltades d'antigues feixes de conreu, al peu del cingle de l'Espluga, hi ha les ruïnes d'un gran casal. Ha perdut la coberta i solament conserva les parets laterals i un cobert annex.

L'antiga construcció degué ser una casa forta senyorial o d'un pagès acabat cap al segle XIII. Després es deuria abandonar o ensorrar arran de la crisi demogràfica de la baixa edat mitja, fins que es va reaprofitar al segle XVIII. Es va trobar un cementiri al costat. De l'antiga construcció es conserva només els murs de migjorn i ponent, a l'angle sud-oest de l'edifici modern. L'alçada de l'antiga edificació deuria ultrapassar els 10 metres. L'edifici modern, de tres plantes, és del segle XVIII.

Marxem per un camí carreter (E) que deixem aviat per un camí a mà dreta (pal indicador) en baixada.

Mirador dels Cintells (1225m)

A mitja alçada del cingle que del Cap de Tolosa es despenja fins al riu, és una bona talaia sobre la vall. A migdia albirem les serres dels Tossals, de Valielles, dels Bastets i de Busa. I per l'altra banda la d'Ensija.

Som al punt més alt de l'itinerari, però això no vol pas dir que a partir d'aquí tot serà baixada. Ens cal baixar, sovint en fortíssim pendent, però també recuperar cota per salvar plecs del terreny i torrents com el de Vilacireres (o dels Cints) (1). El camí és ben fressat seguint les rues —lleixes— que tallen els cints. Passem per diverses baumes i un altre mirador. En aquest tram més solell, hi predomina l'alzinar, espurnejat de pi i boix.

Perdem alçada progressivament fins que la remor de l'aigua ens adverteix que som prop del riu. Encara ens cal flaquejar bona entona fins que, en creuar una torrentera, un indicador ens adverteix que cal davallar a l'objectiu principal de l'itinerari.

A mesura que ens hem anat engorjant el paisatge s'ha tornat més selvàtic i ombrívol. Aquí és la boixeda i el faig prenen el relleu. També hi trobem exemplars de teix i grèvol.

Pont Cabradís (1050m)

Unes cadenes ens ajuden a baixar a la llera, on hi ha la sortida d'aigües.

Es considera que l'origen d'aquesta meravella geològica és deguda a grans blocs despresos encastats entre les parets de la afrau, propiciant una gran formació de tosca per sota de la qual s'hi esmuny el riu, en un pont natural d'uns cinquanta metres de llargària. Perquè el Pont Cabradís (o Quebradís, i altres denominacions

semblants) no solament és l'agua del riu el que el travessa, també se n'escorre i en raja de les parets i el sostre. Això fa que sigui especialment espectacular a l'hivern, amb els caramells penjant.

En fort pendent remuntem la torrentera per la que hem baixat. Després flanquegem per enfilarnos sobre el pont (pal indicador). Un doll d'aigua raja de la soca d'una gran alzina.

Vers el nord, surt el camí al Coll de Castellar, no indicat als rètols. Nosaltres marxem en sentit contrari, per un camí ombrívol i fressat pel marge esquerre del riu, entremig d'una boixeda amb exemplars considerables.

El pas d'algunes codines podria resultar delicat amb terreny humit, però està ben protegit amb cadenes i sirgues.

Aigües Juntes (1025m)

Baixem a la llera al punt on dos torrents desguassen al riu. El del marge esquerre és el Torrent Fondo (1). És un indret bellíssim on un torrent d'aigua cristallina, fent bo el seu nom, forma una gorja profunda, fosca i estreta. El creuem a gual remuntant fort a l'altra banda. Llavors baixem per un tram on ens caldrà ajudar-nos amb les mans.

L'Escalars (1025m)

Una sòlida escala d'uns quatre metres, amb passamà, ens ajuda a baixar prop de la llera des d'una lleixa.

Poc més avall el camí s'eixampla i transcorre planer. Passem pel costat de la Font de la Fam, uns degotalls sobre una formació de tosca coberta de molsa. Ben aviat atenyem la Bauma de les Pintes.

(1) Aquests torrents estan equipats i s'hi practica el descens d'engorjats.